

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Alerguș,

judecători – Ion Guzun, Petru Moraru,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Vaintrup Maxim și avocatul acestuia Ungureanu Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2014, în cauza penală în privința lui

***Vaintrup Maxim Vasile,***

*născut la 20 decembrie 1977, originar din mun. Chișinău, domiciliat pînă la reținere în or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare 94, ap. 2.*

***Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:***

- 1. de la 23 iulie 2009 - pînă la 09 decembrie 2011 (instanța de fond);*
- 2. de la 24 aprilie 2012 – pînă la 29 noiembrie 2012; de la 21 august 2013 - pînă la 17 februarie 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 02 aprilie 2013 – pînă la 04 iunie 2013; de la 26 iunie 2014 - pînă la 23 iulie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

**CONSTATĂ:**

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2011, Vaintrup Maxim a fost condamnat în baza art. 149 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Vaintrup Maxim la 08 iunie 2009, aproximativ la ora 10<sup>00</sup>, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflîndu-se în casa nr. 51, din str. Pietrăriei, mun. Chișinău, unde domicilia împreună cu concubina sa, Pavliucova Galina, a intrat în conflict cu fratele concubinei Pavliucov Andrei, a aruncat în el cu cuțitul de bucătărie, iar ulterior făcînd un pas spre el, nebănuind nimic, a văzut că mănerul cuțitului

atîrnă din pieptul lui Pavliucov A. Inculpatul s-a speriat, iar Pavliucov A., ridicîndu-se, i-a spus să cheme salvarea. Vaintrup M. sperindu-se, a scos cuțitul din el, s-a dus la telefon să cheme salvarea, aruncînd cuțitul în prag, iar întorcîndu-se l-a văzut pe Pavliucov A. culcat într-o băltoacă de sînge, i-a ridicat capul, punîndu-l pe umărul lui, însă Pavliucov A. a decedat. Ulterior, a venit Guțu Nina cu medicii, apoi poliția.

Astfel, acțiunile inculpatului Vaintrup Maxim au fost calificate în baza art. 149 alin. (1) Cod Penal – lipsirea de viață din imprudență.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vaintrup M. să fie condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. În argumentarea apelului, acuzatorul de stat a menționat că instanța de fond eronat a apreciat probele administrate la dosar și neîntemeiat a reîncadrat acțiunile inculpatului Vaintrup M. în baza art. 149 alin.(1) Cod penal, deoarece instanța de judecată nu a dat apreciere critică declarațiilor inculpatului, nu a ținut cont de pericolul social deosebit al omorului intenționat, nu a cercetat multilateral, complet și obiectiv circumstanțele infracțiunii săvîrșite, în special privind calificarea intenției celui vinovat și a motivelor omorului. Prin urmare, la pronunțarea sentinței nu s-a luat în considerație concluzia raportului de expertiză medico-legală nr. 1167 din 23 iunie 2009 a cadavrului Pavliucov Andrei, unde la pct.3 s-a constatat că, *"obiectul vulnerant are următoarele particularități: plat înțepător-tăietor, ce avea vîrf ascuțit, tăiș ascuțit din ambele părți, mușchii sub forma de "Π" slavon, grosime nu mai puțin de 1,0 mm și nu mai mult de 2,0 mm și o lățime de la nivelul implantării în jurul de 19,0 mm, conform particularităților canalului de rănire lama are o lungime nu mai mică de 12,0 cm"*. Astfel, inculpatul înarmîndu-se cu cuțitul de la bucătărie a acționat cu o deosebită putere în momentul înjunghierii deoarece cuțitul a format un canal de rănire de o lungime nu mai mică de 12 cm. Inculpatul a avut posibilitatea reală de a prevedea survenirea morții victimei, ca rezultat al aplicării loviturii cu cuțitul în regiunea hemitoracelui stîng, însă ultimul acționînd cu intenție a înjunghiat din motiv de răzbunare, care a apărut în rezultatul conflictului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2012, apelul acuzatorului de stat a fost admis, casată parțial

sentința potrivit art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Vaintrup Maxim a fost condamnat în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal executarea pedepsei fiindu-i suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani. În rest, sentința a fost menținută.

5. Întru infirmarea acuzării aduse inculpatului, instanța de apel, pornind de la principiul nevinovăției, cât și a faptului că orice dubiu se tratează în favoarea persoanei acuzate, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, a fost numită expertiza medico-legală a corpului delict – cuțitul, potrivit căruia s-a concluzionat că la moment în domeniul medicinei legale nu s-au descoperit careva criterii care ar da posibilitatea de a diferenția plăgile cauzate de obiectele ascuțite prin aruncare, de plăgile cauzate în urma acțiunii directe a corpurilor ascuțite, iar reieșind din particularitățile pe care le posedă cuțitul nu se exclude cauzarea leziunilor corporale depistate la cadavrul lui Pavliucov A. atât în urma aruncării cuțitului, cât și în urma lovirii directe în regiunea din stânga a coșului pieptului.

Raportul nominalizat conține date duplicitate cu referire la modul de cauzare a leziunilor corporale depistate la victimă, însă versiunea *precum că și în urma lovirii directe în regiunea din stânga a coșului pieptului*, instanța de apel nu o poate reține, deoarece nu și-a găsit confirmare prin probele administrate.

Astfel, acuzatorul de stat invocă că inculpatul a acționat cu intenție, înjunghiindu-l pe Pavliucov A. din motiv de răzbunare apărut în urma certei, însă instanța de apel consideră că această afirmație nu poate fi luată în considerație, de vreme ce experții-psihologi, doctori în psihologie, examinând inculpatul au concluzionat că acesta la momentul comiterii faptei prejudiciabile era în stare de afect fiziologic, care urmează a fi reținut ca circumstanță atenuantă la stabilirea pedepsei, și că *nu intenționa să se răzbune, să-i provoace careva leziuni părții vătămate, nu conștientiza consecințele aruncării cuțitului, mai mult decât atât – nu înțelege că prin aruncarea cuțitului l-a rănit pe Pavliucov A.*

De altfel, această concluzie a experților-psihologi se confirmă și prin concluzia experților-psihiatru care prin raportul nr. 351 a-2009 au menționat că inculpatul este responsabil și că în timpul de până la infracțiune nu a avut un conflict evident cu victima și că aruncarea cuțitului nu s-a făcut cu intenția de

a-i provoca leziuni corporale, după comiterea infracțiunii inculpatul are remușcări, este confuz în privința evenimentului - nu-și dă seama ce s-a întâmplat și de ce a comis asemenea fapt, nu ascunde consecințele comportamentului său, telefonând la medic (f.d. 140, v. I).

Tot experții-psihologi în raport au indicat că Vaintrup M. în timpul expertizării a dat dovadă de spirit de colaborare și de sinceritate, relatând comiterea faptei în detaliu, deci, afirmațiile inculpatului asupra faptei comise în privința lui Pavliucov A. nu pot fi respinse ca neveridice și apreciate în scop de apărare, de vreme ce s-a constatat poziția sinceră a inculpatului față de cele comise.

Cât privește pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a considerat-o prea blândă, din care motiv a admis apelul acuzatorului de stat și a casat sentința parțial, prin prisma art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală.

În acest sens, instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a invocat la individualizarea pedepsei prevederile art. 7, 61, 75-77, 90 CP, ținând cont de gravitatea faptei comise, care se atribuie la categoria celor mai puțin grave, că inculpatul a recunoscut fapta comisă, căindu-se sincer, contribuind la descoperirea infracțiunii, fiind la prima abatere cu legea penală, a comis fapta fiind în stare de afect fiziologic, lipsa pretențiilor de ordin material și moral, poziția succesului părții vătămate care a pledat pentru o pedeapsa mai blândă, în scopul nedespărțirii inculpatului de copilul pe care îl are la întreținere și educație, precum și lipsa circumstanțelor agravante.

6. Decizia nominalizată a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată. Recurentul a menționat că în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor aduse de acuzator și a ajuns la concluzia menținerii sentinței de reîncadrare a acțiunilor inculpatului, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza sentinței, fapt ce în speță nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale. La baza deciziei instanței de apel neîntemeiat s-a pus raportul de expertiză psihologică nr. 351 a 2009, prin care se pretinde că inculpatul la momentul comiterii faptei prejudiciabile era în stare de afect fiziologic, deoarece, conform practicii judecătorești, se indică că în cazul aflării făptașului în stare

de ebrietate, starea afectului fiziologic se exclude.

La fel, atît în cadrul instanței de fond, cît și în cea de apel inculpatul conștient a declarat în prezența apărătorului ales, că a aruncat cuțitul în direcția lui Pavliucov Andrei, deoarece era inervat pe el din motivul relațiilor ostile apărute. Aceste afirmații și demonstrează motivul de răzbunare a inculpatului asupra victimei, care corespunzător reiese la comiterea cu intenției de către Vaintrup M. a omorului.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 iunie 2013, a fost admis recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. Instanța de recurs a conchis că, potrivit rechizitoriului inculpatul Vaintrup M. a fost învinuit în baza art. 145 alin.(1) Cod penal, însă, instanța de fond a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 149 alin.(1) Cod penal, adică lipsirea de viață din imprudență, încadrare care a fost menținută și de către instanța de apel.

Instanța de apel a concluzionat că, reieșind din materialele cauzei penale, nu sunt temeiuri de a da apreciere critică depozițiilor inculpatului, precum că el nu a avut intenția de a-l omorî pe Pavliucov A. atunci cînd a aruncat cu cuțitul în el, deoarece aceste depoziții coroborează în ansamblu cu restul probelor administrate de către acuzare, care și-au găsit confirmare. Astfel, nu a fost dovedită împrejurarea că inculpatul a acționat cu intenție, sau succesorul părții vătămate Pavliucova V. și martorii Pavliucova G., Vaintrup S., Pavliucov A., Politanschii I. au infirmat existența relațiilor ostile dintre inculpat și victimă, dimpotrivă au confirmat relațiile de prietenie, prin urmare lipsește motivul și scopul omorului, elementele obligatorii ale laturii subiective a componentei de infracțiune prevăzute la art. 145 Cod penal.

Instanța de recurs constată că instanța de apel urma să cerceteze minuțios cauza și să se expună amănunțit asupra fiecărui argument invocat în apel de către procuror, printre care aprecierea eronată a declarațiilor inculpatului, cu privire la faptul aruncării cuțitului în direcția lui Pavliucov A., deoarece era inervat pe el din motivul relațiilor ostile apărute. Or, aprecierea instanței că aruncarea cuțitului a fost fără intenție nu se încadrează în cele întîmplate, și se contrazice cu circumstanțele descrise de inculpat, în cazul aruncării unui obiect, care prezintă pericol sporit, și cu cumulul de

probe administrate la dosar.

Astfel, Colegiul penal lărgit consideră că, în speță instanța de apel nu a analizat la modul convenit intenția inculpatului nemijlocit în momentul aruncării cuțitului, motivul și scopul acestei acțiuni.

9. Rejudecînd cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2014, a fost admis apelul procurorului, casată sentința contestată și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia:

- Vaintrup Maxim a fost condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

10. Instanța de apel a constatat că, la 08 iunie 2009, aproximativ la ora 10<sup>00</sup>, Vaintrup Maxim, aflîndu-se în casa nr. 51 din str. Pietrăriei, mun. Chișinău, unde domicilia împreună cu concubina sa, Pavliucova Galina, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în rezultatul conflictului apărut cu fratele concubinei Pavliucov Andrei, urmărind intenția de omor s-a înarmat cu un cuțit de bucătărie și intenționat a aplicat lui Pavliucov A. o lovitură cu cuțitul în regiunea hemotoracelui stîng, în rezultatul căruia i-a cauzat vătămări corporale periculoase pentru viață, de la care ultimul a decedat.

Astfel, instanța a conchis, că instanța de fond a ignorat probele de vinovăție prezentate în susținerea învinuirii imputate și în mod eronat a reîncadrat acțiunile lui Vaintrup M. în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, însă, necătînd la faptul că inculpatul nu a recunoscut vina, vinovăția acestuia este probată prin următoarele probe: - declarațiile succesoriului părții vătămate Pavliucova V., Pavliucova G., Vaintrup S., Politanschii Ig., Marin G., Iuda S., Guțu N., precum și materialele cauzei: procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică, raportul de expertiză medico-legală nr. 2808 din iunie 2009, procesul-verbal de ridicare din 08.06.2009, fișa de solicitare a asistenței medicale de urgență din 08.06.2009, raportul de expertiză medico-legală nr.1167 din 23.06.2009 a cadavrului, rapoartele de expertiză medico-legale nr. 119 din 12.06.2009, nr. 335- 336 din 17.06.2009, 131-132 din 23.06.2009 a corpurilor delictive, raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. 351 a-2009, raportul de expertiză seria BB 008637/nr.186 – CNEJ MJ, nr.425 CML MS din 04.02.2014.

La fel, instanța de apel a menționat că concluziile instanței de fond și argumentele apărării despre lipsa în acțiunile inculpatului a semnelor

calificative a săvârșirii de omor intenționat sunt irelevante și nefondate, ce contravin circumstanțelor cauzei, deoarece, la judecarea cauzei s-a constatat cu certitudine faptul lipșirii ilegale, intenționate de viață a victimei, exprimată prin faptul că inculpatul, înarmându-se cu cuțitul de bucătărie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii, prevăzând urmările prejudiciabile și admitându-le în mod conștient, a aplicat lovitura directă cu cuțitul în regiunea din stîngă a coșului pieptului victimei, cauzându-i vătămări corporale periculoase pentru viață în urma cărora Pavliucov A. a decedat pe loc.

Totodată, a fost respinsă, ca nefondată versiunea lui Vaintrup M. precum că leziunile corporale au fost cauzate victimei prin aruncarea cuțitului de bucătărie de către dînsul în direcția lui Pavliucov A., în situația în care el se afla în stare psihologică afectată.

Astfel, prin probele prezentate s-a constatat că în momentul comiterii infracțiunii inculpatul se afla în stare de ebrietate alcoolică, a acționat cu discernămînt în urma conflictului apărut cu victima și fără semne de afect fiziologic, dar în mod conștient și intenționat a aplicat lovitura directă cu cuțitul în regiunea organului vital al victimei, cauzându-i vătămări corporale periculoase pentru viață de la care a survenit decesul.

Prin urmare a fost apreciat critic raportul de expertiză psihologică nr. 153 seria E din 01.03.2011, prin care s-a stabilit că, *“în momentul comiterii faptei incriminate, inculpatul Vaintrup M. se afla într-o stare afectivă puternică – afect fiziologic, care îi leza voința și capacitatea de conștientizare adecvată a circumstanțelor și modului său de comportament, îi îngusta cîmpul de conștiință încît nu putea să perceapă adecvat consecințele propriului comportament”*, deoarece concluziile experților contravin circumstanțelor de fapt ale cauzei, sau la făptaș nu au fost stabilite semne caracteristice pentru stare de afect, dimpotrivă, dînsul fiind în stare de ebrietate alcoolică a comis intenționat infracțiunea de omor, totatunci a aruncat într-o parte arma infracțiunii – cuțitul, a chemat ambulanța, se văicăra în legătură cu fapta comisă, adică avea un comportament adecvat situației existente.

Cu atît mai mult că, concluziile instanței de fond expuse în sentință referitor la lipsa stării de afect fiziologic la inculpat în momentul comiterii infracțiunii nu au fost contestate.

Ținînd cont de circumstanțele cauzei, precum și avînd în vedere concluziile experților din raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie

nr. 351 a-2009 din 26.06.2009, prin care s-a constatat că, *“Vaintrup Maxim de maladii psihice cronice nu suferă, prezintă dg. “Tulburare organică de personalitate” el în perioada comiterii infracțiunii careva tulburări psihice nu manifesta, se afla în stare de ebrietate voluntară, avea păstrată capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, consideră, că inculpatul a acționat cu discernământ și respectiv potrivit art. 21, 22 Cod penal, este responsabil de acțiunile sale”*.

11. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul Vaintrup M. și avocatul acestuia Ungureanu I., care invocând prevederile art. 420-435 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței sau reîncadrarea acțiunilor condamnatului din prevederile art. 145 alin. (1) Cod penal în cele ale art. 146 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate.

Recurenții au menționat că atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în cadrul examinării cauzei în instanțele judecătorești, inculpatul și-a recunoscut parțial vina, s-a căit sincer de cele săvârșite și a contribuit activ la descoperirea acestei infracțiuni, însă nu a avut intenția și nu a dorit survenirea decesului cumnatului său, cu care tot timpul s-a aflat în relații bune, regretând mult cele comise. Astfel, consideră că în acțiunile lui Vaintrup M. lipsește elementul intenției de a provoca moartea lui Pavliucov A. și infracțiunea nominalizată a fost săvârșită din imprudență, nedorind survenirea unor asemenea consecințe grave sau în stare de efect, în urma comportamentului neadecvat al părții vătămate, prevederi încadrate în baza art. 146 Cod penal.

Cele nominalizate sunt bazate pe următoarele circumstanțe și argumente, anume:

- organul de urmărire penală și acuzarea nu au stabilit prin careva dovezi intenția inculpatului de a săvârși omorul premeditat al victimei;
- nimeni din rudele părții vătămate, cât și alți martori ce locuiesc în aceeași curte str. Pietrăriei 51, mun. Chișinău, nu au dat careva depoziții despre existența cărorva relații ostile între inculpat și victimă;
- lipsa intenției, este demonstrată prin faptul că îndată după cele întâmplate a chemat ambulanța și plîngea, fapt confirmat de vecini și lucrătorii medicali;
- însăși localizarea rănii în regiunea hemitoracelui stîng spune despre faptul că inculpatul nu a dorit survenirea consecințelor;
- acțiunile sale inculpatul le-a explicat prin faptul că partea vătămată

asculta muzica la volum mare, iar el a deconectat aparatul, atunci victima l-a înjurat, la ce Vaintrup M. a aruncat cu cuțitul în direcția părții vătămate spunându-i să-l prindă, dorind să-l sperie în scopul curmării acțiunilor sale incorecte.

Astfel, cele nominalizate au fost ignorate de către instanța de apel, mai mult că potrivit raportului de expertiză nr. 153 E din 01.03.2001, s-a constatat că, în momentul comiterii faptei incriminate Vaintrup M. se afla într-o stare afectivă puternică – afect fiziologic, care îi leza voința și capacitatea de conștientizare adecvată a circumstanțelor și modului său de comportament, îi îngusta câmpul de conștiință și nu putea să perceapă adecvat consecințele propriului comportament, concluzii ce nu au fost luate în considerație.

**12.** În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1<sup>1</sup> Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpat și avocatul acestuia, menționând că inculpatul a primit copia deciziei redactate la 17.03.2014, iar avocatul acestuia la 20.03.2014, însă recursul ordinar a fost depus la 05.05.2014 peste termenul legal de declarare a recursului, astfel, acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil.

**12.1.** Referință a fost depusă și de succesorul părții vătămate Pavliucova Valentina, care a considerat că cererea de recurs urmează a fi admisă.

**13.** Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 CPP, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului. Or, art. 427 alin.(1) CPP, prevede că hotărârile

instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din textul recursului, autorii acestora nu au făcut trimitere la vreun temei de drept concret din cele stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, menționând prevederile art. 420-435 CPP, invocând faptul că instanța de apel a dat apreciere greșită probelor administrate în cauză, deoarece inculpatul nu a comis intenționat omorul lui Pavliucov A., iar fapta săvârșită urmează a fi reîncadrată în prevederile art. 146 sau 149 Cod penal, însă Colegiul reține că, din textul recursului, argumentele invocate se cuprind în temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*”.

Colegiul penal conchide că temeiul invocat nu persistă în cauză, deoarece instanța de apel nu a făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către Vaintrup Maxim decât cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Din conținutul recursului rezultă că avocatul și inculpatul invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui Vaintrup M. în comiterea omorului.

Concluzia instanței de apel contestate este justă și se confirmă prin cumulul de probe administrate: - *declarațiile succesoriului părții vătămate Pavliucova V. date în cadrul urmăririi penale și susținute în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond (f.d.46, 194 vol.II) unde aceasta a comunicat că inculpatul este concubinul fiicei sale Galina. În ziua incidentului se afla la serviciu și a fost telefonată de fiica Galina, care i-a spus că inculpatul l-a omorât pe fiul Andrei. Nu cunoaște circumstanțele infracțiunii. Între inculpat și victimă relațiile erau bune, nu se certau; - declarațiile martorului Pavliucova G. (f.d.46-47, 195, vol.I), care a declarat că concubinează cu Vaintrup M., aproximativ de 2 ani și locuiesc pe str. Pietrăriei 51, împreună cu părinții. La 08.06.2009 se afla la serviciu și a fost telefonată de la poliție ca să vină de urgență acasă, când a venit, a aflat despre incident. Cu inculpatul se află în relații normale. Nu cunoaște motivele conflictului între inculpat și victimă înainte de omor. Fratele prefera muzica, ascultând la volum mare, vecinii nu înaintau pretenții; - declarațiile martorilor Vaintrup S., Pavliucov A., Politanschiei Ig.; - declarațiile martorului Marin G. depuse în cadrul urmăririi penale și susținute*

în cadrul ședinței instanței de fond (f.d.81, 200, vol.I), care a explicat că activează în calitate de medic de urgență și la 08.06.2009 se afla la serviciu. A primit chemarea pe str. Pietrăriei 51, în jurul orei 10<sup>00</sup>. Venind la fața locului, în casă, în una din camere a găsit cadavrul unui tânăr însîngerat. Era într-o băltoacă de sînge, era întins pe podea cu capul în jos, s-au convins că nu are semne de viață, nu avea puls, tensiune, nu respira, semne de moarte biologică. În regiunea stîngă a pieptului era o plagă de 1,5 cm. În camera vecină se afla un tânăr, după cum a aflat că este inculpatul, care plîngea, era puțin inadecvat, cînd îl întreba ceva răspundea coerent, avea mîinele însîngerate. În casă pe pat era un cuțit mic, nu știe dacă era însîngerat, iar afară a găsit un cuțit mai mare însîngerat. Leziunile care le-a observat erau proaspete, era o plagă foarte scurtă în regiunea cutiei toracice, evident era de la cuțit. Nu a verificat dacă inculpatul se afla în stare de ebrietate. În casă mai mult nu se afla nimeni; - *procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică* (f.d.5-16, vol.I), potrivit căruia pe str. Pietrăriei 51, mun. Chișinău, a fost depistat și ridicat un cuțit de bucătărie cu lungimea de 33 cm, lungimea mînerului 13 cm, lungimea lamei de 20 cm, cu scurgeri de lichid asemănătoare cu sîngele, au fost ridicate mostre pe tampon de vată de pe podeaua din casă și obiectele cu urme de culoare brună roșietică; - *procesul-verbal de examinare medico-legală pentru stabilirea stării de ebrietate nr.006516 din 08.06.2009* (f.d.28, vol.I), prin care s-a constatat la Vaintrup M. stare de ebrietate alcoolică; - *fișa de solicitare a asistenței medicale de urgență din 08.06.2009* (f.d.86-87, vol.I); - *raportul de expertiză medico-legală nr. 1167 din 23 iunie 2009 a cadavrului Pavliucov A.* (f.d.97-99, vol.I), prin care s-a constatat că moartea lui Pavliucov A. este violentă, care a survenit în urma hemoragiei interne și externe, ca rezultat a plăgii înțepată, penetrante, oarbe a hemitoracelui stîng, cu lezarea pielii, mușchilor intercostali, pleurei parietale, coastei II din strînga, pulmonului stîng, vaselor trunchiului pulmonar din stînga. La examinarea medico-legală a cadavrului au fost depistate mai multe leziuni corporale, care au legătură directă cu survenirea morții și se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață; - *rapoartele de expertiză medico-legale nr. 118, 119, 131-132, 335-337 din 12.06., 15.06., 17.06.2009, 23.06.2009 a corpurilor delict* (f.d.101-103, 105 -107, 109-111, 113-115, 117-120, 122-130, 132-138, vol.I); - *raportul de expertiză psihiatrică legală ambulatorie nr. 351 a-2009 din 26.06.2009 a inculpatului Vaintrup M.* (f.d.140-140 A, vol.I) unde, s-a constatat că, "Vaintrup Maxim de maladii

psihice cronice nu suferă, prezintă dg. "Tulburare organică de personalitate", fapt confirmat prin date anamnestice despre traumatismele emoționale repetate suportate, despre persistența la el ulterior a fenomenelor cerebrale și a trăsăturilor de caracter cu nervozitate și nerezinare, despre tendința autolezare în situații complicate. În perioada comiterii infracțiunii careva tulburări psihice cu intensitate psihotică nu a manifestat, se afla în stare de ebrietate voluntară, avea păstrată capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, putea acționa cu discernământ și respectiv urmează a fi recunoscut **responsabil** pentru fapta ce i se impută"; - *raportul de expertiză seria BB 008637 nr. 186 CNEJ; 425 CML MS din 04 februarie 2014 (f.d.194-196,vol.II)*, prin care s-a constatat că, particularitățile plăgii tăiat-înțepate, depistate la cadavrul Pavliucov A. – *nu a putut fi produsă prin aruncarea cuțitului de către atacant de la o distanță de 1-1,5 m. Leziunea corporală a fost produsă prin lovire directă cu cuțitul, care a ținut de mâner cu vârful ascuțit orientat în jos, tăișul fiind orientat spre atacant*, probe care, analizate în ansamblu, coroborează între ele, nu trezesc careva dubii, confirmă vina acestuia în infracțiunea de omor intenționat și combat argumentele lui, precum că nu a comis infracțiunea dată.

Instanța de apel, judecând apelul a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, prin care s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază corectă și legală hotărârea contestată.

Potrivit art. 27 și art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Cît privește argumentul avocatului Ungureanu I. și inculpatului precum că în acțiunile lui Vaintrup M. lipsește intenția în comiterea omorului cet. Pavliucov A., nedorind survenirea unor asemenea consecințe, iar acesta a comis fapta în stare de afect în urma comportamentului neadecvat al părții

vătămate, Colegiul penal îl consideră ca nefondat, deoarece acestea contravin circumstanțelor de fapt ale cauzei, iar la judecarea cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul lipirii ilegale, intenționate de viață a victimei, fiindcă în momentul comiterii infracțiunii Vaintrup M. se afla în stare de ebrietate alcoolică, a acționat cu discernământ în urma conflictului apărut cu Pavliucov A., fără careva semne caracteristice pentru starea de afect, dar în mod conștient și intenționat a aplicat lovitura directă cu cuțitul în regiunea organului vital al victimei, cauzându-i vătămări corporale periculoase pentru viață de la care a survenit decesul.

Totodată, versiunea inculpatului precum că leziunile corporale au fost cauzate victimei prin aruncarea cuțitului de bucătărie de la distanța de aproximativ 1,5 m., cu scopul curmării acțiunilor incorecte ale ultimului, instanța de recurs consideră că sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, fiindcă acestea sunt combătute prin raportul de expertiză complexă medico-legală tehnico-criminalistică traseologică nr. 186 CNEJ, 425 CML MS din 04 februarie 2014, potrivit concluziei căreia, *„Luînd în considerație particularitățile plăgii tăiat-înțepate, depistate la cadavrul Pavliucov Andrei și anume: direcția canalului-plăgii – de sus în jos și de la stînga spre dreapta, anterior – posterior, lungimea semnificativă a canalului – 12 cm, lezarea marginii superioare a coastei II pe strînga, concomitent ținînd cont de masa foarte mică a obiectului vulnerant – 68g și de poziția victimei – pe șezute, această plagă nu a putut fi produsă prin aruncarea cuțitului de către atacant de la o distanță de 1-1,5 m.”*

*Leziunea corporală (plagă prin tăiere-înțepare), depistată la cadavrul Pavliucov A., a fost produsă prin lovire directă cu cuțitul, care a ținut de mîner cu vîrful ascuțit orientat în jos, tăișul fiind orientat spre atacant, ce se confirmă prin lezarea marginii superioare a coastei II pe stînga și din direcția canalului de rănire: oblic – vertical pe direcția de sus în jos, de la stînga spre dreapta și anterior posterior” (f.d.194-196, vol.II).*

Mai mult ca atît, concluziile instanței de fond expuse în sentință, care a apreciat critic argumentele apărării privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului în omorul săvîrșit în stare de afect, menționînd că una din condițiile esențiale ale apariției afectului este faptul că acțiunile victimei adică actele de violență ilegală, insultă gravă sau alte acte imorale, au avut sau ar fi putut avea urmări grave pentru cel vinovat sau rudele lui, prin urmare inculpatul nu s-a aflat în stare de afect fiziologic la momentul comiterii

**infracțiunii de omor**, iar această concluzie nu a fost contestată de către inculpat sau avocatul lui.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului Vaintrup Maxim în comiterea infracțiunii ce i se impută (art. 145 alin.(1) Cod penal), iar temei pentru casarea hotărârii judecătorești lipsesc.

Mai mult, invocarea în recursul ordinar a dezacordului cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar nu poate servi drept temei de casare a unei hotărâri judecătorești definitive, atât timp cât alte circumstanțe nu sunt invocate.

Instanța de recurs menționează că în acțiunile inculpatului sunt prezente semnele constitutive ale infracțiunii imputate, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii date, nu poate servi temei de reîncadrare a acțiunilor acestuia în baza art. 146 sau 149 Cod penal, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția lui Vaintrup M. în comiterea infracțiunii de omor și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Astfel, Colegiul penal constată că acțiunilor inculpatului Vaintrup M. i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acestuia i s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Argumentele invocate de recurenți nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

**14.** În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

## D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Vaintrup Maxim și avocatul acestuia Ungureanu Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2014, în cauza penală în privința lui *Vaintrup Maxim Vasile*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 26 august 2014.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecători

Ion Guzun

Petru Moraru